

tač razílo; wón wotejže něto, a sa poł gožinu stojašcho Bogumił psched žudnikom, a huſna ſe, až jo pla gólnikařejz podpalil, aby ſe nad nimi pomſežil a hulizowascho tež wſchýfno, kafz běſcho to ſachopil. Na to jago ſaſej huiwezechu.

Sa takim jago poſnaschim bu něto huſužone: Bogumił dej býſch žywý ſpalony! Wjerch tež na tače huſuženie ſe podpiſa, a něto bu to Bogumiłoju ſapowedane. Bogumił wosta pschi tom ſ měrom a troschtu. Sa dwa dny, to běſcho pět psched žwětkami, dejascho býſch ſpalony. A ſa starym naſogom ſe ſlezynařa pschafchachu, lez ſebe psched žmierschu hyschczi nězo požeda, aby ſe jomu dało. — Niz ſebe ſepožedam, wotgroni Bogumił, ačko to, ab mogał ſinba moju bibliju doſtasch, ja kſchel ſe ſ ſeje psched žmierschu troschtowasch, potom zu ju ſobu na ſchczeſpoz wſeſch, aby ſe ſe minu ſpalila. Dwa rasa ſom ju ſ hogna hurył, a něto wono huglēda, až bžo dejasch ſe ſpalisch. Ta deře ſom ju Lenize darił, ale ta nesmějo ju něto ſa niz, a bužo mě ju rada ſaſej dasch, gaž ma žwět psched wozyma.

Twoja pschosba dej ſe dopočniſch, wotgroni žudnik, ja zu ſe ſam ſa to poſtarasch, až ju doſtaňoſch, a možoſch ačko počutný grěſchnik humřeſch.

Šternaſtý ſtaw.

Nač biblija wot žmierschi humožo.

Šudnik poſka něto po bibliju, ale jago poſkoł ju ſe neſchiňaſe, wón poſka hyschczi rāſ, a pscheze ſaſej da we ſu ſchopu, ale nicht ſe ſ ſeje neporascho. Starost běſcho ſ města hujěl, wón ga ſamožascho woftasch a pschigleđowasch, kaf Bogumiła ſpalisch budu. Gólnikařowa a Lenka běſchtej chorej a gromaze we jadnej ſchpě. Gólnikařowa nepuſchczi nikogo do ſchpý, perivej nežli by Bogumił ſabogi nebył, a běſcho ſwojima ſlužabnyma žonkoma twarze pschikasala, až matej fuždego wot jeje žurów wotpokasach, jan Baſzařa niz. Šudnik pač, dokulž tu bibliju nicht neſchiňaſe, žeſcho na drugi žen zajtscha ſam k týma žen-